

אור דוד

בס"ד | י"ט שבט תש"פ

פרשת שבוע	כניסת שבת	יציאת שבת	גיליון מספר	מוקדש לע"נ
יתרו	ירושלים 16:48 יבנה 17:05 מצפה רמון 17:02	ירושלים 18:02 יבנה 18:03 מצפה רמון 18:04	86	הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל בן שלמה זלמן ושושנה נעמי הי"ו

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

יתרו חותן משה שומע על קריעת ים סוף, המלחמה בעמלק, הניסים במצרים ומחליט להתגייר. יש מי שאומר ששמע על פרשת פרה אדומה והחליט להתגייר. מה הכוונה? ובכן, יתרו היה עשיר, מיוחס, כהן גדול של כל העבודה זרה בעולם, משהו כמו אפיפיור והוא מחליט לעזוב הכל. הוא מגיע לאוהל של משה במטרה להתגייר ואז חוזר אחורה כמה צעדים מפני ששמע קול המכריז: "תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם" (תהלים). דכא ראשי תיבות: דם (רצח), כפירה (עבודה זרה), אשת איש (גילוי עריות). יתרו מבין שה' מקבל את השבים אבל עד דכא הכוונה לא כולל מי שעבר על 3 העבירות האלו הכי חמורות. לכן הוא חוזר אחורה שכן עבד כל עבודה זרה שהייתה בעולם לכן חשב שלא יקבלו תשובתו אבל אז שמע פרשת פרה אדומה וחזר והתגייר. על פרה אדומה כתוב: תבוא האם ותקנח צואת בנה, תבוא פרה אדומה ותכפר על טומאת עבודה זרה (קשור לעגל הזהב). פתאום יתרו הבין שיש לו סיכוי! והוא חזר (מהספר "אהבת חיים" של חכם מנחם מנשה זצ"ל). הרב שלמה קרליבך זצ"ל מביא בשם האר"י הקדוש (שער הגלגולים, הקדמה לו) שיתרו היה גלגול נשמתו של קין ומשה של הבל. הבל הביא קורבנות שהתקבלו לפני ה'. קין כעס, הוא אמר: אתה ראית שרציתי לעשות טוב ולהקריב קורבן לה' ולא הצלחתי, למה אתה לא מלמד אותי איך לעשות זאת? אם קין באמת רוצה לעבוד את ה' הוא היה צריך לשמוח שה' קיבל את הקורבן של אחיו. אך גם הבל היה לא בסדר. אחיו קין התחיל להקריב קורבנות, למה לא הודית לו על הרעיון? ובכן, יתרו מתקן את קין, הוא בא למשה ומבקש שילמד אותו איך לעבוד את ה', ומשה מתקן את הבל בכך שמקבל עצות מיתרו (שזה לא כזה פשוט לקבל עצות ממישהו שלא בדרגה שלך). לכן סיפור זה נסמך למתן תורה שנדע שרק לאחר שאנו מתעלים מעבר לעצמנו אנו יודעים מה זה לחיות עם התורה. אוהב אתכם! שבת שלום :-)

דבר בעיתו מה טוב – מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

כ' שבט: יב ותלד זלפה שפחת לאה בן שני לעקב: יג ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא את שמו אשר:

(רבינו בחיי שמות פרק א, פסוק ו)

(בראשית ל, יב-יג)

[כ מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך:

(כנ"ל)

(בראשית מט, כ)

כד ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצוי אחיו וטבל בשמן כגלו:

(כנ"ל)

(דברים לג, כד)

הקדמה לספר הזוהר - רבי יהודה לייב הלוי אשלג זצוללה"ה.

יא) ונשתלשלו העולמות עד למציאות עולם הזה הגשמי, דהיינו למקום שתהיה בו מציאות גוף ונשמה, וכן זמן קלקול ותיקון, כי הגוף שהוא הרצון לקבל לעצמו, נמשך משורשו שבמחשבת הבריאה, כנ"ל, ועובר דרך המערכה של העולמות דטומאה, כמ"ש עייר פרא אדם יולד, ונשאר משועבד תחת המערכה ההיא עד י"ג שנה, והוא זמן הקלקול. ועל ידי עסק המצות מ"ג שנים ואילך, שעוסק על מנת להשפיע נחת רוח ליוצרו, הוא מתחיל לטהר הרצון לקבל לעצמו המוטבע בו, ומהפכו לאט לאט על מנת להשפיע, שבזה הולך וממשיך נפש קדושה משורשה במחשבת הבריאה, והיא עוברת דרך המערכה של העולמות דקדושה והיא מתלבשת בגוף, והוא הזמן של התקון. וכן מוסיף והולך לקנות ולהשיג מדרגות דקדושה ממחשבת הבריאה שבא"ס ב"ה, עד שהן מסייעות לו להאדם, להפוך את הרצון לקבל לעצמו שבו, שיהיה כולו בבחינת מקבל על מנת להשפיע נחת רוח ליוצרו, ולא כלל לתועלת עצמו, שבזה קונה האדם השואת הצורה ליוצרו, כי קבלה ע"מ להשפיע נחשבת לצורת השפעה טהורה, (כמ"ש במסכת קדושין דף ז'. שבאדם חשוב, נתנה היא ואמר הוא, הרי זו מקודשת,

כי קבלתו שהיא ע"מ להנות לנותנת לו, נחשבת להשפעה ונתינה גמורה אליה, עש"ה), ואז קונה דבקות גמורה בו ית' כי דבקות הרוחני אינה אלא השואת הצורה, (כמ"ש חז"ל ואיך אפשר להדבק בו אלא הדבק במדותיו ע"ש) שבזה נעשה האדם ראוי לקבל כל הטוב והנועם והרוך שבמחשבת הבריאה.

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, יתרו דף ל"ב ע"ב.

שממונים על הפורשים ידיהם למעלה, לקבל התפלה ההיא או הברכה ההיא ונותנים בו כח לכבד את השם הקדוש, ומתברך למטה. כיון שמתברך למטה מפרישת ידיו למעלה, או מתברך למעלה והתיקר מכל הצדדים.

ג) ואלין עשרה ממנו וכו': ואלו עשרה ממונים מזומנים לקבל הברכות שלמעלה ולהוריקם למטה, ולברך להווא שמברך לו. שכתוב, ואני אברכם.

א) וישמע יתרו כהן מדין וגו': ר' חזקיה פתח ואמר, וישא אהרן את ידו. כתוב ידו חסר יוד, שהמשמעות יד אחד. והוא משום שצריך להרים הימין על השמאל. וכבר ביארנו הסוד.

ב) אשכחנא בספרא דשלמה וכו': מצאתי בספר של שלמה המלך שכל מי שמרים ידיו למעלה, ואין הן בתפלות ובקשות, זה הוא אדם שנתקלל מעשרה שליטים. והם עשרה שליטים אשר היו בעיר. אלו הם עשרה

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "פקדתי" (שמואל-א' פרקים טו-יח) מקבילה ל-יתרו
על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

ד. בָּנֵי הַקֹּטָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל
עָלִיו יֵרֵד שִׁמְן הַמִּשְׁחָה

ה. מִה הַנָּשִׁים לִשְׂאוֹל אָמְרוּ
וּלְדוֹד אֶת הַרְבָּבוֹת גָּתָו

ו. מִה לִשְׂאוֹל הַרוּחַ הָרַעָה עָשְׂתָה
מֵאֵץ שְׁרוּחַ ה' מִמֶּנּוּ סָרָה

א. שְׂמוֹאֵל אֹמֵר שֶׁאֵת מִי ה' שִׁלַּח
וְאֵת שְׂאוֹל לְמַלְחָה מִשְׁחָה

ב. מִתִּי עָמַלְק אֶת יִשְׂרָאֵל תִּקַּח
וְכָל הָעַמִּים בָּאוּ אַחֲרָיו

ג. לֹאִיפָה שְׂאוֹל עָלָה
וְאֵת שְׂמוֹאֵל יוֹתֵר לֹא רָאָה

לתגובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com

פתרונות לגליון הקודם אשר שמואל, בנימן, גבע, דבש, המשחית, ואתאפק

מוקדש להצלחת: עדי בת שושנה נעמי, נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו, ניצן בן אילנה, אריאלה אילת בת אילנה, לרפואת חיים דב בן ציפורה, גבריאל בן אלישבע חפצי. לזרע בר קיימא: יפית חיה בת יהודית, חיים חי בן אבלין יהודית.

לקבלת העלון בדוא"ל נא לשלוח לכתובת: guy.zwerdling@gmail.com

שֶׁבֶת שָׁלוֹם